

γα μέρος τῆς ἱστορίας της ἔμενεν ἀκόμη, καὶ ὅτι τὸ δεῖθυμον τοῦ Βαρβάρου συζύγου της ἐτιμωρεῖτο ἀρκούντως διότι αὐτας δὲν ἦθελε ἀκούσει πλέον τόσου λαμπρᾶς ἱστορίας.

(Ἐξ τῶν τοῦ EDGAR POE.)

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ **ΔΙΑΒΟΛΟΥ** ΔΡΑΜΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΡΕΙΣ (Συνέχ. καὶ τέλος.)

ΣΚΗΝΗ Ε'.

ΡΑΠΙΝΙΕΡ, ΓΩΤΙΕΡΟΣ

(ὁ Ιππότης εἰσέρχεται διὰ τῆς πρὸς ἀριστερὰν μικρᾶς θύρας.)

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

"Ἐφυγαν δρομαῖοι!.. μ' ἔξελαβον ἵσως ως φάντασμα... ἀλλὰ τοῦτο θὰ ἥτο ἀπίθανον!.. καθ' ὅσον μάλιστα εἶμαι καὶ νηστικός. (Βλέπων τὸν Γωτιέρον ἀκολουθοῦντα κατόπιν του.) Ἐδῶ εἰσ' ἀκόμη;

ΓΩΤΙΕΡΟΣ

Nai.

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Νὰ φύγης ἀπ' ἔδω!..

ΓΩΤΙΕΡΟΣ (μετὰ διαποιήσεως)

Nai.

(Εἴρχεται διὰ τῆς εἰς τὸ βάθος πρὸς ἀριστερὰν θύρας.)

ΣΚΗΝΗ ζ'.

ΡΑΠΙΝΙΕΡ, μόνος.

Αὐτὸς δὰ ὁ ἔξυπνος εἶνε πάρα πολὺ ὄχληρός! Πάντοτε μέσ' τοῦ πόδια σου εύρισκεται.. "Ο, τι συμβαίνει ἐνταῦθα γίνεται δι' ὅχι καλὸν σκοπόν... Εὔτυχῶς ὁ Σερινὸς μᾶς ἔκαμε τὴν χάριν καὶ ἔστειλεν εἰς τὸν ἄλλον κόσμον ἔκεινον τὸν ἐνσαρκωμένον διάβολον... "Ο Σατανᾶς ἐπέστρεψεν εἰς τὸν "Ἄδην, ὅποθεν πρέπει νὰ ἐλπίζωμεν δτο δὲν θὰ

[ΠΑΡΘΕΝΩΝ — ΕΤΟΣ Β']

ἐπιστρέψῃ πλέον.. Ἀλλὰ ἀφῆκε Ἀπομνημονεύματα.. Τὸ ἀνόητος ἐπινόησις!.. "Ολος ὁ κόσμος εἶνε ἀναμεμιγμένος εἰς αὐτά. Δι' αὐτὰ ἵστα τὰ διαβολοαπομνημονεύματα ἔκαμα τόσον δρόμον καὶ ἀνεχώρησα χωρὶς τὴν εἰδῆσιν τῶν εὐγενῶν συγγενῶν μου, ἀφήσας αὐτοὺς ἐν Τάρβῃ ὅπου ἡμεθα πάντες συνηγμένοι πρὸς διανομὴν τῆς κληρουομίας... Μάνος μου ἐγὼ ἔδω, θὰ ἐφεύρω μέσον, ώστε νὰ ἔξαλειψω πᾶν ἵχνος τοῦ ὄχληροῦ ἀνεκδότου.. Ἀλλ' ἀκούω θόρυβον.. "Ἄς κρυφθῶ!..

(κρύπτεται ὅπισθεν τῆς πρὸς ἀριστερὰν πλαγίας θύρας.)

ΣΚΗΝΗ Ζ'.

ΡΑΠΙΝΙΕΡ (κεκρυμμένος), ΚΟΜΗΣΣΑ, ΓΩΤΙΕΡΟΣ.

ΚΟΜΗΣΣΑ

(πρὸς τὸν Γωτιέρον εἰτερχόμενον ἀπὸ τοῦ βάθους τῆς σκηνῆς, δεξιούθεν.)

"Ἐδῶ μ' εἶπεν ὁ θυρωρὸς νὰ περιμένω τὴν Βαρώνην, ἣν εἰδοποίησαν περὶ τῆς ἀφίξεώς μου;

ΓΩΤΙΕΡΟΣ

Nai.

ΚΟΜΗΣΣΑ

Αἱ, λάβε διὰ τὸν κόπον σου.

ΓΩΤΙΕΡΟΣ (μετὰ ταπεινότητος.)

Oχι.

(Εἴρχεται διὰ τῆς δεξιούθεν θύρας.)

ΚΟΜΗΣΣΑ

"Ιδοὺ ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς ὑποδοχῆς πολὺ δλίγον ἔξυπνος ἢ πάρα πολὺ σκεπτικός!.. Ἀλλ' ἔρχονται.. ἀς παρατηρήσωμεν πρὶν ἢ φανῶμεν.

(ἄλει.)

"Ωραίσθην, κ' ίδοις ἔσπευσα

"Ἐδῶ νὰ εὑρεθῶ.

ἀλλὰ νὰ μείνῃ ἀγνωστον
πάρα πολὺ ποθῷ..

(Κρύπτεται ἐντὸς τοῦ πρὸς δεξιὰν πλαγίας
δωματίου.)

ΣΚΗΝΗ Η'.

ΡΑΠΙΝΙΕΡ, ΚΟΜΗΣΣΑ (κεκρυμμένοι), ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ, ΓΩΤΙΕΡΟΣ,
(ὅτις ἀφ' οὗ εἰσῆλθε πηγαίνει εἰς προϋπάντησιν
τοῦ Μαρκέσιου ἐμφανισθέντος εἰς τὴν πρὸς ἄρι-
στεράν θύραν ἐν τῷ βαθεῖ τῇσι σκηνήσι.)

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

Καλέ μου ἄνθρωπε, εἰνε ἀληθὲς ὅτι
ἡ λεγομένη βαρώνη Ῥογκερόλ δὲν ἀνε-
χώρησεν ἀκόμη εἰς Γερμανίαν καὶ ὅτι
εὑρίσκεται ἐδῶ εἰς τὴν ἔπαυλιν;

ΓΩΤΙΕΡΟΣ

(θεωρῶν αὐτὸν μετὰ προσογῆς.)

Nal.

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

Λοιπὸν, πήγαινε νὰ τὴν εἶπῃς ὅτι ξέ-
ρος τις ζητεῖ νὰ τὴν ὁμιλήσῃ. (ὁ Γωτιέρος
τὸν παρατηρεῖ, τῷ νεύει ἀρνητικῶς καὶ ἔξεργεται.)
Ἐδῶ εἴνε λοιπόν... Δὲν εἴνε παράξενον
ἐκεῖνος ὁ διάβολος τοῦ χοροῦ νὰ τὴν ἔγρα-
ψε νὰ μᾶς περιμένῃ..
(ὁ Μαρκέσιος ἵσταται εἰς τὸ βάθος τοῦ θεάτρου
ὅπισθεν τῶν πλαγίων θύρων.)

(ἄδουν ὅμοιος ὁ ΡΑΠΙΝΙΕΡ ἡμιανοίγων τὴν πρὸς
ἀριστερὰ θύραν καὶ ὁ ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ.)

'Ἄφ' οὖ ὥρκισθην, ἔσπεισα
ἐδῶ νὰ εὔρεθαι.
ἀλλὰ νὰ μείνῃ ἀγνωστον
πάρα πολὺ ποθῷ..

ΚΟΜΗΣΣΑ

(ἀνοίγουσα τὴν πρὸς δεξιὰν θύραν.)

'Ωραίσθην ὅτι στήμερον
Ἐδῶ οὐ εὔρεθαι
Ἄλλαξ νὰ μείνῃ ἀγνωστον
πάρα πολὺ ποθῷ..

ΡΑΠΙΝΙΕΡ (κατ' ιδίαν)

Τίποτε πλέον δὲν ἀκούω..

ΚΟΜΗΣΣΑ

'Ητον ἀνύπαρκτος ἡ ταραχή..

(ὁ Ραπινιέρ καὶ ἡ Κόμησσα εἰσέρχονται εἰς τὴν
σκηνήν καθ' ἦν στιγμήν ὁ Μαρκέσιος προχωρε-
ώστε εὑρίσκονται καὶ οἱ τρεῖς τῶν ἀπέναντι ἀλ-
λήλων.)

ΚΟΜΗΣΣΑ

'Ο Ραπινιέρ!, ὁ Μαρκέσιος!..

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

'Η κόμησσα! ὁ Ἰππότης!..

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

'Ο Μαρκέσιος!, ἡ Κόμησσα! κύτταξ'
ἐκεῖ!.. τί συνάντησις!..

ΚΟΜΗΣΣΑ

Παράδοξος!

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

'Απρόβλεπτος!..

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Καὶ πῶς ἡτο τοῦτο νὰ ἔλθητε ἐδῶ
χωρὶς νὰ εἰπῆτε λέξιν;

ΚΟΜΗΣΣΑ τῷ ΜΑΡΚΕΣΙΟ

'Αλλά ὑμεῖς;

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ τῷ ΙΠΠΟΤΗ

'Τμεῖς δέ;

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Διότι, ἀνηκούσης εἰς ἡμᾶς τῆς ἐπαύ-
λεως Ῥογκερόλ... .

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

'Ητο ἀπλούστατον νὰ ἔλθητε ἐνταῦ-
θα καὶ νὰ κάμετε κατοχήν... .

ΚΟΜΗΣΣΑ

'Αληθινά; Αὐτὴ εἴνε ἡ αἰτία;..

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

'Άλλα...

ΚΟΜΗΣΣΑ

'Ακούσατε, φίλτατοι μου συγγενεῖς.
ἄς εἴμεθα εἰλικρινεῖς. ἕλθομεν ἐνταῦθα
καὶ οἱ τρεῖς μας, διότι ὁ νέος ἐκεῖνος
τοῦ χοροῦ... ὁ Διάβολος, μᾶς παρήγ-
γειλε νὰ τὸν περιμείνωμεν ἐδῶ.

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Μάλιστα ἄλλα ἄφ' οὖ ἀπέθανε...

ΚΟΜΗΣΣΑ

'Απέθανεν.. εἴνε ἀληθές.. ἄλλα τὸ
ἴχνος μυστηρίων τινῶν ὑπάρχει ἐισέτι..

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

Κατὰ δυστυχίαν!

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Κατὰ δυστυχίαν!

ΚΟΜΗΣΣΑ τῷ ΙΠΠΟΤῇ

"Ἐχετε λοιπὸν ἵσχυροὺς λόγους ὥστε νὰ φοβῆσθε τὰ Ἀπομνημονεύματα;

ΡΑΠΙΝΙΕΡ τῷ ΜΑΡΚΕΣΙΩ

Καὶ ὑμεῖς;

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ τῇ ΚΟΜΗΣΣῇ

Καὶ ὑμεῖς;

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Ἐίτε ἐπικίνδυνα εἴτε μὴ, πρέπει νὰ τὰ ἔξαφανίσωμεν.

ΚΟΜΗΣΣΑ

Ἄλλα τις τὰ ἔχη τώρα;

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

Ἡ βαρώνη ἀναμφιβόλως.

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Εἰξεύρετε ὅτι αὕτη πάλιν ἐγκατεῖ-
θη ἐν τῇ ἐπαύλει;

ΚΟΜΗΣΣΑ

Ναὶ... καὶ μάλιστα τὴν εἰδοποίησα
ὅτι ξένη τις θέλει νὰ τὴν ὀμιλήσῃ.

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Πολὺ ἐβιάσθητε... διότι τώρα μετ'
δλίγον ἐκείνη θὰ ἔλθῃ... τι νὰ κά-
μωμεν;

ΚΟΜΗΣΣΑ

Πρέπει νὰ τὴν περιμείνωμεν καὶ νὰ
διαπραγματευθῶμεν μετ' αὐτῆς ὑπὸ ὅρους
ἐντίμους δι' ὅλους μας.

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

Μάλιστα... ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦτον νὰ
ἔξαφανισθῶσι τὰ Ἀπομνημονεύματα χω-
ρὶς νὰ τάραγνώσῃ τις.

ΚΟΜΗΣΣΑ

Αὐτῆς τῆς γνώμης εἶμαι κ' ἔγω..

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Ἐννοεῖται... Ἄλλ' ἀκούω θύριβον.
ἀναμφιβόλως ή βαρώνη εἶνε... Ἀς συ-
νάσπισθῶμεν...

ΣΚΗΝΗ Θ'.

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ, ΒΑΡΩΝΗ, ΡΑΠΙΝΙΕΡ, ΚΟΜΗΣΣΑ.

—
ΒΑΡΩΝΗ

"Α!...

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Συγγνώμην, *Kυρλα*, ἐὰν σᾶς ἀνησυ-
χήσαμεν.

ΒΑΡΩΝΗ (κατ' ιδίαν)

Ἡ ἀπειλὴ ἄρα γε τοῦ κυρίου Ῥοβί-
νου τοὺς ἔφερεν ἐνταῦθα;

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Ἐλπίζω δτὶ τὴν φορὰν ταύτην θὰ εἰ-
μαι εὐτυχέστερος, η κατὰ τὴν τελευ-
ταίαν συνέντευξίν μας ἐν τῷ ὑποστατι-
κῷ τῆς *Κυρλας Ζιρώ*.. Δὲν κατορθώ-
σαμεν τότε νὰ συνεννοηθῶμεν... Ἀπη-
τεῖτε τότε, νομίζω, εἰκόνα τινά.

ΒΑΡΩΝΗ

Μάλιστα, κύριε..

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Θὰ ἦτα πολὺ δύσκολον νὰ σᾶς τὴν
δώσῃ τις σήμερον..

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

Καὶ τοῦτο οὐχὶ ἐκ κακῆς προθέσεως
ήμων... ἀλλὰ διότι... τὴν εἰκόνα ἐκεί-
νην δὲν τὴν ἔχομεν πλέον.

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Ἀπροσδόκητόν τι συμβάν.. κλοπή..

(ἡ βαρώνη οὐκινεί κίνητιν τινα.)

ΚΟΜΗΣΣΑ

"Α! κυρλα, πιστεύσατέ το...

ΒΑΡΩΝΗ

Πιστεύω, τῷ ὅντι, ὅτι η εἰκὼν δὲν
εἶνε πλέον εἰς χεῖράς σας.

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Τὸ συμβάν δύως τοῦτο ἔσχε πρὸς
τούτοις καὶ ἀποτέλεσμα ώραιότατον—
δι' ήμᾶς τούλαχιστον—διότι μᾶς ἔδωκε
νύξιν περὶ τινος ῥαδιούργου, περὶ τινος
καλουμένου Ῥοβίνου.

ΒΑΡΩΝΗ

Κύριε, δὲν δύναμαι νὰ συμμερισθῶ τὴν γνώμην σας περὶ τοῦ νέου ἐκείνου.

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ (ζωηρῶς)

Τὸν ἔγνωρίσατε;

ΒΑΡΩΝΗ

Τὸν εἶδον μάλιστα.

ΡΑΠΙΝΙΕΡ (κατ' ιδίαν) τῇ ΚΟΜΗΣΣΗ

Αὐτὴ πρέπει νὰ ἔχῃ τάπομημονεύματα...

ΚΟΜΗΣΣΑ (κατ' ιδίαν)

Τρέμω!...

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

Ο κύριος οὗτος 'Ροβῖνος ἡτο ἀνθρώπος ῥᾳδιοῦργος... δὲν εἶνε ἀλήθεια;

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

"Οστις ἵσως θὰ σᾶς ὑπεσχέθη ὅτι θὰ κατορθώσῃ, ὥστε νὰ λάβητε ὅπιστο περιουσίαν τινὰ, ἢν απωλέσατε δι' ἀνεκκλήτου ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου... καὶ πιστεύσασα αὐτὸν τὴν ἐπάθετε περίφημα.

ΒΑΡΩΝΗ

Καὶ τίς σᾶς τὸ εἶπε;

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Ἄι, κυρία Βαρώνη, δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ μοὶ τὸ εἴπωσι· τοιούτων ἀνθρώπων γέμει ὁ κόσμος ὅλος. Σᾶς δίδουν ἀλπίδας πολλὰς μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ κερδήσουν αὐτοὶ πολλά... Ἐν τούτοις δύως ἡλευθερώθημεν τοῦ κυρίου 'Ροβῖνου... ἀπέθανε.

ΒΑΡΩΝΗ

'Απέθανε!...

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

Φονευθεὶς εἰς μονομαχίαν!

ΚΟΜΗΣΣΑ

(τῇ Βαρώνῃ τίτις φάνεται ἐρωτῶσσα αὐτήν.)

Εἶνε ἀληθέστατος.

(τ. Βαρώνη φάνεται τελιμαχίην.)

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Εἰξεύρετε τίς ἡτο ἡ τακτικὴ τοῦ νέου ἐκείνου τυχοδιώκτου;.. Εἶχε συντά-

ξει ἐναντίου ἡμῶν οὐκ εἶδα τίνα λίβελον ἄτιμον.

ΒΑΡΩΝΗ

(μετὰ βλέψματος περιθραντικοῦ.)

Λιβελλοῦ;

ΡΑΠΙΝΙΕΡ (κατ' ιδίαν)

Αὐτὴ θὰ τὸν ἔχῃ.

ΚΟΜΗΣΣΑ (κατ' ιδίαν)

Τὸ φοβοῦμα!...

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

"Τπάρχουσι ῥῃδιοῦργοι... εἰς Παρίσιους... πρὸ πάντων, οἵτινες θηρεύουσιν ὑπόκωφόν τινα φήμην, συκοφαντίαν τινά· τὴν ἀσπάζονται λοιπὸν, τὴν ἐπανέάγουσι, τὴν σχολιάζουσι... καὶ τὴν ἔχουν πάντοτε ἐπικρεμαμένην ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν ἄλλων, γυμνόνοντες τοὺς δειλοὺς καὶ εὐπίσταυς καὶ ἐμπορευόμενοι τὸ σκάνδαλον.

ΒΑΡΩΝΗ

(προστλοῦσα ἐπ' αὐτῶν τὸ βλέψμα της.)

Ταῦτα πάντα δύως τὰ περιφρονεῖ πᾶς γινώσκων ἔαυτὸν ἀνεπίληπτον.

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

Καὶ ἡμεῖς τοῦτο ἵσα ἵσα ἐκάμαμεν ἐφ' ὅσον ἔζη ὁ κύριος 'Ροβῖνος.

ΡΑΠΙΝΙΕΡ (κατ' ιδίαν)

'Εξ ἀπαντος αὐτὴ δὲν τὰ ἔχει...

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

Αλλὰ σήμερον θέλομεν νὰ προσενέχθωμεν πρὸς ὑμᾶς ἄλλως πως.

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Καὶ τοῦτο, διότι οὐδεὶς πλέον δύναται νὰ μᾶς φοβήσῃ διὰ τῶν μυθωδῶν ἐκείνων 'Απομνημονευμάτων.

ΒΑΡΩΝΗ

'Αλλὰ, κύριε, ἔγῳ τὰ ἔχω.

ΠΑΝΤΕΣ

'Α!...

ΒΑΡΩΝΗ

'Εμμένουσα δύως πιστὴ εἰς τὸν λόγον, όν ἔδωκα εἰς τὸν κύριον 'Ροβῖνον δὲν τὰνέγνωσα εἰσέτι...

ΡΑΠΠΙΝΙΕΡ

Καὶ θὰ τὰ ἔξαφανίσητε; . . .

ΒΑΡΩΝΗ

Ο θάνατος τοῦ νέου ἐκείνου μοὶ ἐπιβάλλει ἔτέραν ὑποχρέωσιν . . . θέλω νὰ
ἴδω ἀν ἐντὸς τῶν χαρτίων ἐκείνων εὔρισκεται . . .

ΡΑΠΠΙΝΙΕΡ

Τί; τίτλος τις; . . . Ἀλλ' ἀν ὑπῆρχε
τοιοῦτος, θὰ τὸν παρουσταζεῖν ὁ κύριος
Ροβίνος ἀμέσως εἰς τὸ δικαστήριον.

ΒΑΡΩΝΗ (κατ' ίδιαν)

Ἄληθινά.

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

Πιστεύσατέ μοι, Κυρία, ὅτι μόνον
ὅπλον ἐνυπάρχει εἰς τὰ λεγόμενα ταῦτα
Ἀπομνημονεύματα καὶ τοῦτο ἀνάξιον
ὑμῶν.

ΚΟΜΗΣΣΑ

Καὶ ὅπερ δυνατὸν νὰ μᾶς βλάψῃ . . .
χωρὶς καὶ νὰ σᾶς ὠφελήσῃ . . .

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

Συγκατίθεσθε λοιπὸν νὰ τὸ συντρίψετε
αὐτὸ τὸ ὅπλον;

ΡΑΠΠΙΝΙΕΡ

Καὶ ὅχι βεβαίως δωρεάν . . . θὰ σᾶς
προσφέρωμεν εἰς ἀντάλλαγμα . . .

ΒΑΡΩΝΗ (περιφροντικῶς)

Ἀποζημίωσίν τινα;

ΡΑΠΠΙΝΙΕΡ

Κάτι καλλίτερον . . .

ΒΑΡΩΝΗ

Τί λοιπόν;

ΡΑΠΠΙΝΙΕΡ

Θὰ σᾶς ἐπιτρέψωμεν νὰ λάβετε τὸ
ὄνομα Ρογκερόλ.

ΒΑΡΩΝΗ (μετὰ γραπτῶς)

Ἡ κόρη μου θὰ λάβῃ τὸ δυνατὸν τοῦ
πατρός της;

ΡΑΠΠΙΝΙΕΡ

Καὶ τοῦτο δὲν εἶνε ἀσχημός τιμὴ διὰ
τὰ ἄθλια χαρτία . . .

ΒΑΡΩΝΗ

Ναὶ, να. Καὶ ἀν δὲν περιέχωσι τὰ-
πομνημονεύματα τίτλου τινὰ ὥρισμένον
ὑπὲρ ἐμοῦ . . .

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

Δοιπὸν θέλετε καὶ καλὰ νὰ τἀναγνώ-
σητε;

ΒΑΡΩΝΗ

Μείνατε ἥσυχοι . . . Μόνη μου θὰ τὰ
ἀναγνώσω καὶ ὅχι ἄλλος.

ΡΑΠΠΙΝΙΕΡ

Πρὸς τὸ τάχα;

ΒΑΡΩΝΗ

Διότι σύτῳ θέλω . . .

ΡΑΠΠΙΝΙΕΡ

Ἐστω . . . Καὶ θὰ δώσητε ὄριστι-
κὴν ἀπάντησιν;

ΒΑΡΩΝΗ

Ἐντὸς μιᾶς ὥρας, παρ' ἐμοὶ . . .

ΡΑΠΠΙΝΙΕΡ

Ἐμείναμεν σύμφωνοι; . . .

(συνοδεύουσα: μέχρι τῆς θύρας τῆς Βαρώνης ἕτη
τοῦς γλαιρωτῶν.)

—

ΣΚΗΝΗ Ι.

ΡΑΠΠΙΝΙΕΡ, ΚΟΜΗΣΣΑ, ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ.

ΡΑΠΠΙΝΙΕΡ (μεθ' ὄρμῆς.)

Τὸ εἰξευρα ἐγὼ ὅτι θὰ ἐσυνθηκολόγει
ἡ Βαρώνη χωρὶς πολλὰ πολλά . . .

ΚΟΜΗΣΣΑ

Δυστυχής, Βαρώνη! . . .

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

Πόθεν αὕτη ἡ συγκίνησις; Κόμησσα;
Τώρα πρέπει νὰ χαρώμεν..

ΚΟΜΗΣΣΑ

Ἀλλ' ἡ Βαρώνη θὰναγνώσῃ τὰ πομνη-
μονεύματα καὶ θὰ μάθῃ . . .

ΡΑΠΠΙΝΙΕΡ

Τί πειράζει; Αὕτη θάναχωρήσῃ εἰς
Γερμανίαν μετὰ τοῦ τιμητικοῦ τίτλου
μὲ τὸν ὅποιον ἐμεινεν εὐχαριστημένη . . .

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ (ψυλλός)

Καὶ τότε θὰ χαρῶμεν καὶ τὴν εἰρήνην
καὶ τὴν κληρουνομίαν. Τὸ γοτθικὸν τοῦτο
οἰκημαγέμον τοσούτων παραδόξων ἀνα-
μνήσεων. Καὶ, ἵδον, ἵστα τὸ μυστη-
ριῶδες κωδώνιον, τοῦ ὅποιον οἱ θαυμά-
σιοι ἥχοι ἔχουσι τὴν δύναμιν νὰ φέρουν,
ὡς λέγουσι, δρομαῖον τὸ στοιχεῖο τοῦ
Ρογκερόλ... ἀν θέλη τις νὰ πιστεύσῃ
τὴν γελοίαν παράδοσιν..

(ξέργιε τὸ κωδώνιον ἐκ τοῦ κιβωτίου.)

ΡΑΠΙΝΙΕΡ καὶ ΚΟΜΗΣΣΑ (γελώντες)

Χὰ χὰ χά!..

(Ο Μαρκέσιος κρούει τὸ κωδώνιον καὶ ἀμέσως
εἰσέρχεται ὁ Ροβίνος διὰ μικρᾶς τινος ἀριστερά-
ον θύρας.)

ΠΑΝΤΕΣ (ἐκπληκτοί)

"Α! Θεέ μου!..

—

ΣΚΗΝΗ ΙΑ'.

Οἱ αὐτοὶ, ΡΟΒΙΝΟΣ

—

ΡΟΒΙΝΟΣ (πὶ τῆς φλιτζί)

Παρών! Παρών!..
Τίσον ἔγώ ὁ Σατανᾶς;
Παρών! Παρών!

Μ' ἐπροσκαλέσατε, κ' εὖθις;
Φέταρέτης εὐπειθής
Πλοογ ἔγώ ὁ Σατανᾶς;...
Παρών!..

ΠΑΝΤΕΣ ΟΙ ΔΟΙΠΟΙ

ὁ Σατανᾶς!..

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

(πίπτων ἐπὶ τυνος καθίστρι.)

Καὶ πάλιν αὐτὸς ἔδω! ἄχ! δὲν ἀν-
τέχω!..

ΡΟΒΙΝΟΣ

Βλέπετε, Κύριε, ὅτι δὲν ἀναγκάζω
τοὺς φίλους μου νὰ μὲ περιμένωσι..

ΚΟΜΗΣΣΑ (μειωτα)

Ἐξ ἀπαντος ἔδω ὑπάρχει τι σατα-
νικόν.

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

(εἰς τὸ βάθος τοῦ θεάτρου ἔντρομος.)

Κάτι! Κύρτε, δὲν εἰσθε ἀποθαμ-
μένος;

ΡΟΒΙΝΟΣ

Δὲν πιστεύω.

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Καὶ ὅμως ὁ Σερνὺ σᾶς ἔφόνευσε!...

ΡΟΒΙΝΟΣ

Τι εἶπατε; μ' ἔφόνευσε; Ἐλησμονή-
σατε λοιπὸν τίς εἴμαι; Δὲν φονεύεται ὁ
Σατανᾶς!..

ΚΟΜΗΣΣΑ

Ω Κύρτε, δστις καὶ ἀν εἰσθε, δ, τι
καὶ ἀν εἰξεύρετε, σᾶς βεβαιῶ ὅτι λαγί-
ζομαι εὐτυχῆς μανθάνουσα ὅτι ἡ μονο-
μαχία ἐκείνη δὲν ἔσχεν ἐκβασιν ὀλε-
θρίαν.

ΡΟΒΙΝΟΣ

Σᾶς πιστεύω, Κυρία. Ως πρὸς τοὺς
δύο δὲ εὐγενεῖς συγγενεῖς σας, ἐκεῖνοις
εἰνε ἄνδρες γενναῖοι τὴν ψυχὴν ὥστε ἡ
εἰδηστις τοῦ θανάτου μου οὐδόλως τοὺς
ἀπήλπισε. Δὲν λέγω ἀλήθειαν, ἐράσμιέ
μου ἴππότα; δὲν λέγω ἀλήθειαν, γεν-
ναῖε Μαρκέσιε;

(τοὺς θωπεύει εἰς τὸν ώμον.)

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

"Α! εὔκολον εἶνε νὰ τὸ ὑποθέσητε, νέε
μου φίλε! Ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ πάντα εἰξεύ-
ρετε, δν ὑπερφυσικὸν, πρέπει νὰ εἰξεύ-
ρετε ὅτι ἡλθομεν ἐνταῦθα ἔχοντες σκο-
πούς... .

ΡΟΒΙΝΟΣ

(χναΐζοντας ἐπὶ τῆς σκηνῆς.)

Ἐλεεινούς!...

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Παντάπασιν! ἡρχόμεθα νὰ προτείνω-
μεν συμβιβασμὸν ἔντεμον!..

ΡΟΒΙΝΟΣ

"Ετσι αἱ; συμβιβασμὸν ἔντεμον;...
Οχι, Κύριοι, οχι συμβιβασμόν... Ο-
λόκληρον τὴν κληρουνομίαν νὰ ἀποδώση-
τε· τόσον τιμῶνται τὰ 'Απομνημο-

νεύματα τοῦ Διαβόλου καὶ ἀν δὲν
τὰ θέλετε σεῖς, εἰξεύρω τόσους ἐκδότας,
οἵτινες εἶνε πρόθυμοι νὰ τάγοράσωσι
καὶ ἀκριβώτατα.. Λοιπὸν, Κύριοι, μὴ
πραγματεύεσθε τὸ ἀντάλλαγμα τῆς τι-
μῆς σας!..

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

Μάλιστα ἀς τελειώσωμεν τὴν ὑπόθε-
σιν αὐτήν. Καὶ ποῦ εἶνε τὰ Ἀπομνημο-
νεύματα ἐκεῖνα;..

ΡΟΒΙΝΟΣ

Ἐδῶ εἶνε· καὶ ἡδη ὑπάγετε νὰ προε-
τοιμάσητε τὴν πρᾶξιν ἡτις Θάναγνωρί-
ση τὰ δικαιώματα τῆς Βαρώνης. Σᾶς
δίδω προθεσμίαν μιᾶς ὥρας.

ΡΑΠΠΙΝΙΕΡ (σιγῇ τῷ Μαρκεσίῳ)

Ἐλθετε μετ' ἐμοῦ νὰ ὑπάγωμεν εἰς
τῆς Βαρώνης· ἐκείνη ἀγνοεῖ εἰσέτι τὴν
ἀφιξῖν του.. Τπάρχει ἀκόμη ἐλπίς..
(ἄδουσιν δροῦ.)

ΡΑΠΠΙΝΙΕΡ, ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

Δράμωμεν πρὸς τὴν βαρώνην
Χωρὶς πλέον νὰ σκεψθῶμεν...
Μᾶς ἔδοθη ὥρα μία...
Πρὶν παρέλθῃ ἡ προθεσμία
μὲ τὴν ἐπωφεληθῶμεν... .

ΚΟΜΗΣΣΑ

Δράμωμεν πρὸς τὴν βαρώνην
γωρὶς πλέον νὰ σκεψθῆτε...
κ' εἰς αὐτῆς τῆς συμμορίας;
τὰς ἀτίμους προσπαθεῖτε;
ξεύρομεν νάντιασταθῶμεν!..

ΡΟΒΙΝΟΣ

Δράμετε πρὸς τὴν βαρώνην
γωρὶς πλέον νὰ σκεψθῆτε...
Σᾶς ἔδοθη ὥρα μία..
Πρὶν παρέλθῃ ἡ προθεσμία,
δράμετε, ωφεληθῆτε..
(ἀπέρχονται ἔκτος τοῦ Ροδίνου.)

ΣΚΗΝΗ ΙΒ'.

ΡΟΒΙΝΟΣ, μόνος.

Αἴ! αἴ! ἀν ὁ κύριος Σερινὸς μ' ἐφόνευε,
θὰ ἦτο περίφημα! Δὲν θὰ ἔχανον οἱ φί-
λοι καιρὸν καὶ μόνοι μετὰ τῆς βαρώ-
νης... Εὐτυχῶς ὅμως εἴμ' ἐγὼ ἐδῶ καὶ

εἰδοποιησα τὴν Μαρλαν... Καὶ ἐκεῖνην
θέλω νὰ ἴδω κατὰ πρῶτον.

(εἰπέται ἡ Μαρλα.)

—
ΣΚΗΝΗ ΙΓ'.

ΜΑΡΙΑ, ΡΟΒΙΝΟΣ (ἄδουσιν δροῦ.)

—
ΜΑΡΙΑ

Τίλθες ψυχή μου ποθητή...
Τίλθες κ' ἡ ἔλευσις αὐτή
Χαράν χαράν μεγάλην
κ' ἐλπίδα φέρει πάλιν... .

ΡΟΒΙΝΟΣ

Τίλθες ψυχή μου ποθητή
Τίλθες κ' ἡ ἔλευσις αὐτή
Χαράν χαράν μεγάλην
κ' ἐλπίδα φέρει πάλιν... .

Μήπως, τυχὸν, ἀμφέβαλες περὶ τῆς
ἐπιστροφῆς μου;

ΜΑΡΙΑ

Ακούσατε λοιπόν... ἡ ἔρις ἐκείνη...
ἡ συμπλοκὴ ἐκείνη... δλοι οἱ κινδυνοί
οὓς διατρέξατε... διὰ τὴν μητέρα μου
καὶ... δι' ἐμέ.

ΡΟΒΙΝΟΣ

Οταν τις ὅμως δλ' αὐτὰ τὰ ἐξώφλη-
σε διὰ μιᾶς μόνου πληγῆς!...

ΜΑΡΙΑ

Τί; ἐπληγώθητε;

ΡΟΒΙΝΟΣ

Οὐδὲ κάν τὸ συλλογίζομαι πλέον...
Ο κύριος Σερινός, ὅστις ἦτο κατὰ τὴν συ-
νήθειάν του, πιωμένος, μ' ἐνόμισε νε-
κρόν... Μὲ ἐκόμισαν λοιπὸν εἰς τὸ θε-
ραπευτήριον, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἥμην
εἰς κατάστασιν νὰ ἐξέρχομαι. Ήδη,
μέλλει νὰ συμπληρωθῇ τὸ ὑπόλοιπον
τοῦ μεγάλου μυστηρίου...

ΜΑΡΙΑ

Λοιπὸν ἐπετύχατε;

ΡΟΒΙΝΟΣ

Καὶ πέρα τῶν ἐλπίδων μου!

ΜΑΡΙΑ

(μετά συστολής καὶ πονηρίας.)

"Ημην βεβαία!.. Καὶ τώρα,.. κύριε 'Ροβίνε, ἔρχεσθε ἵνα ζητήσητε τὴν ἀμοιβήν σας..."

ΡΟΒΙΝΟΣ

"Αχ! Μαρία!..

(λαμβάνει τὴν γετρά της.)

ΜΑΡΙΑ

"Ισως δύμως ἔχετε καὶ ἄλλην ἰδέαν... εἰσθε τόσον εὐμετάβλητος."

ΡΟΒΙΝΟΣ

"Έγώ;

ΜΑΡΙΑ

"Ἐπειτα καὶ οἱ Παρίσιοι ἔχουν τόσα δελεάσματα. Εἰς τὸν χορὸν, παραδειγμάτος χάριν, τοῦ μαρκησίου Λορμία ἥσαν τόσαι ὥραῖαι γυναικες! καὶ ὑμεῖς ἥσθε τόσον θελκτικός, καὶ τόσον περιποιητικός!"

ΡΟΒΙΝΟΣ

Καὶ τίς σᾶς τὰ εἶπε δλ' αὐτά;...

ΜΑΡΙΑ (δηκτικῶς.)

"Ο Βαλεντῖνος... Καὶ ἡ ἐπὶ μίαν δλόκληρον ὥραν συνομιλία σας μετά τινος προσωπιδοφόρου γυναικός;

ΡΟΒΙΝΟΣ

Τί;

ΜΑΡΙΑ

Καὶ τοῦτο ὁ Βαλεντῖνος μὲ τὸ εἶπε. Καὶ τί τάχα; "Τμεῖς μόνος θὰ εἰξεύρετε τὰ μυστικὰ τῶν ἄλλων;

Αῖ! τὸ δύμινον ἔκεινο
μὲ τὸν κυανοῦν μανδύαν;
"Ἄγγελος ἢ δεῖμαν ἦτο,
καὶ τοὺς ἔρωτάς σας δλούς
τοὺς τρίθμει μ' εὐκολίαν;...
"Επὶ τέλους τί τᾶς εἶπε;
»'Από πᾶσαν ἄλλην λεπτή
καὶ ἀγάπτα μόνον μίαν
τὴν Μαρίαν...»

Τὴν προτροπὴν ταύτην, Κύριε 'Ροβίνε, νομίζω καλὸν νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω.

ΡΟΒΙΝΟΣ

Τί ὑποπτοι ἄνθρωποι... καὶ ἡτο δυ-

νατὸν ἔγὼ νά... (λαμβάνει τὴν γετρά της.)
"Αλλὰ τὸ δακτυλίδιον τοῦτο...;

ΜΑΡΙΑ

Μοὶ τὸ ἔδωκε θελκτικός τις κύριος ἐν τινὶ χαρῷ!

ΡΟΒΙΝΟΣ (διστάχων.)

Σὺ ἦσο, Μαρία;

ΜΑΡΙΑ

Βλέπετε ὅτι δύναται τις νὰ ἔναι σατανᾶς ὅπως καὶ ὑμεῖς καὶ νὰ εὑρίσκεται συγχρόνως καὶ ἐν Παρισίοις καὶ ἐν 'Ρογκερόλ:

ΡΟΒΙΝΟΣ

"Αναμφιβόλως! ναὶ, αἱ δύο ἐκεῖναι προσωπιδοφόροι τὰς ὅποιας ἐπροστάτευσα...

ΜΑΡΙΑ

"Ησαν ἡ μήτηρ καὶ ἔγώ.

ΡΟΒΙΝΟΣ

Τώρα μαντεύω... "Η ἐξαφανισθεῖσα εἰκών!... Άλλ' ὅσα ἐν τῷ χορῷ μὲ εἴπετε, ποῦ τὰ εἶχετε μάθει;

ΜΑΡΙΑ

Εἰς τὸν Απομνημονεύματα τοῦ Διαβόλου.

ΡΟΒΙΝΟΣ (ἐπιπληκτικῶς.)

Λοιπὸν τὸ ἀνεγγνώσατε;

ΜΑΡΙΑ

Δύο σελίδας μικρὰς μόνον... δὲν εἰξεύρω πῶς ἔγεινε... ἀλλὰ ἐν τῷ ἔγυριζα ἀπ' ἔδω καὶ ἀπ' ἐκεῖ τὸ χειρόγραφον... ἥσαν δύο φύλλα ὅχι τόσον καλὰ ραμμένα... καὶ ἔπεσαν... εἶδον ἐκεῖ τὸ δυνομά σας... μάλιστα ἡτο τὸ τελευταῖον κεφάλαιον, ἐπιγραφόμενον. 'Ροβίνος... Αῖ!... τὸ δμολογῶ ἐλαβα ἀμέσως περιέργειαν... Τί νὰ σᾶς εἴπω ἡ ἐπιγραφὴ ἐκείνη μ' ἐνδιέφερε ὀλίγον... 'Απέσπασα λοιπὸν τὰ φύλλα, τὸ ἀνέγνωσα καὶ ᾧδον... λάβετέ τα.

(τῷ τὰ δίδει.)

ΡΟΒΙΝΟΣ

Τώρα ἐννοῶ τοὺς ἐμπιστευτικοὺς λόγους τοὺς ὅποιους μ' εἶχετε εἴπει ὑπὸ

τὴν προσωπίδα... Ὁ πουηρὸς ἐκεῖνος
γερασατανᾶς οὐδένα ἐλησμόνησεν ἐν τοῖς
Ἀπομνημονεύμασι του.

ΜΑΡΙΑ

Ἐπειράχθητε ἵσως διὰ τὴν ἀδιακρίσιαν μου...

ΡΟΒΙΝΟΣ

Ἐγὼ νὰ πειραχθῶ! ἵσα ἵσα ἡ περιέργειά σας μ' ἀποδεικνύει πόσον φροντίζετε δι' ἐμέ.

ΜΑΡΙΑ

Μὰ δὲν ξεύρετε πόσον θὰ χαρῇ ἡ μήτηρ!

ΡΟΒΙΝΟΣ

Τπάγετε δεσποσύνη, Μαρία νὰ τὴν εῦρητε κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην οἱ συγγενεῖς σας ταπεινοῦνται ἀναμφιβόλως ἐνώπιον της.

ΜΑΡΙΑ (μετὰ τρόμου.)

Ἐλν' ἐδῶ;

ΡΟΒΙΝΟΣ

Μὴ σᾶς μέλλῃ ἐγὼ τοὺς ἔκαμα ὥστε δλη ἐκείνη ἡ ἐπαρσίς των καὶ ἀγριότης μετεβλήθη εἰς ἡμερότητα καὶ ταπείνωσιν... Πρὸς τοῦτο ἤρκεσε μία κροῦσις τοῦ κώδωνος τούτου.

ΜΑΡΙΑ

Ολα σας εἶνε μυστηριώδη, κύριε Ροβῖνε... ὁ κώδων λοιπὸν οὗτος ἔχει μεγάλην δύναμιν;

ΡΟΒΙΝΟΣ

Μάλιστα· ἀφ' οὐ εἰς χεῖράς σας εὐρισκόμενος δύναται νὰ ἔξασφαλίσῃ τὴν εὐτυχίαν μου.

ΜΑΡΙΑ

Τί ἐννοεῖτε;

ΡΟΒΙΝΟΣ

Ἄκουσον, Μαρία.

(ἄδει.)

Ἄγη τούχη τὸν Ροβῖνον
ἐπὶ τέλους λυπηθῆ,
καὶ ή Μαρία δι' ἐκεῖνον
παλμὸν ἔνα αἰσθανθῆ,

(ὅπικνων τὸν ἐπὶ τῆς τραπέζης κώδωνα.)

[ΠΑΡΘΕΝΩΝ — ΕΤΟΣ Β']

δράμε τότε, ὡ Μαρία,
εἰς τὸν κώδωνα κάτεν,
οὐ τὴ Πρόνοια ἡ θεία
μᾶς φυλάττει πρὸ ἑταν...
Διὸ τὴς λεπτῆς χειρός σου
ψαῦσε τὸν καὶ θὰ κρουσθῇ,
καὶ ὁ μέλλων σύζυγός σου
θελει παρουσιασθῆ...

ΜΑΡΙΑ (ζωηρῶς.)

Ω ὅ τι δήποτε καὶ ἀν συμβῆ δὲν θὰ λησμονήσω τὸ σύνθημα τοῦτο.

(Απέργεται.)

—
ΣΚΗΝΗ ΙΔ'.

ΡΟΒΙΝΟΣ μόνος.

Αξιόλογα!.. ἔφθασα εἰς τὸ ἔπακρον τῶν εὔχῶν μου... Άς ἀναγνώσωμεν καὶ πάλιν τὰς δύο ταύτας σελίδας, ἵνα ἰδωμεν ἀν ἡ εἰκὼν δι' ἣς ὁ γέρων Σατάν μὲ παρέστησε ἐνεποίησεν εἰς τὴν Μαρίαν κακὴν ἴδεαν περὶ τοῦ μυηστῆρος της (ἀναγνώσκει). «Ἄφ' οὐ παρατηρήσω περὶ ἐμὲ, εἰς τὸν Ροβῖνον θὰ δώσω πᾶσαν μου ἐμπιστοσύνην διότι εἶνε πνευματώδης (Ἄλι, τοῦτο δὲν εἰμπορεῖ νὰ μὲ βλάψῃ), θαρραλέος καὶ καρτερικός... δὲν εἶνε χαρτοπαίκτης οὐδὲ ἄσωτος, καὶ θὰ προσδεύσῃ... (ἰδοὺ εἰκὼν ἐπίτηδες διὰ τὰ τὴν ἀναγνώση μυηστὴ) Ἐν μόνον ἐλάττωμα ἔχει (όχ! οχ! οχ!) ἐλάττωμα τῆς νεότητος καὶ τίποτε ἄλλο. Ή Ελένη τὸν κάμνει νὰ λησμονήσῃ τὴν Εὐφροσύνην... ή Καλλιόπη τὸν κάμνει νὰ λησμονήσῃ τὴν Λασπασίαν... ἀλλ' ὁ γάμος θὰ τὰ διορθώσῃ ὅλα. (Ίδοὺ τώρα ἐξηγοῦνται αἱ ἐπιπλήξεις τῆς Μαρίας.) Μὴ δυνάμενος νὰ ὑπάγω ὁ ἴδιος εἰς Ρογκερὸλ πρὸς τὴν Βαρώνην, ἥτις δὲν μὲ γνωρίζει, τὸν Ροβῖνον θὰ μεταχειρισθῶ. (Εὐχαριστῶ, ὁ γέρων Σατανᾶς ἦθελε νὰ γυμνώσῃ τὴν οἰκογένειαν Ρογκερὸλ καὶ νὰ μεταχειρισθῇ ἐμὲ ὡς ὅργανον τῶν πανουργιῶν του). Ο Ροβῖνος θὰ εῦρῃ τὸν ξυλουργὸν Ιωάννην Γωτιέρον (Α ναὶ τὸν βλάκα ἐκεῖνον!) καὶ θὰ τῷ εἴπῃ τὰς τρεῖς ἐκείνας μυστικὰς λέξεις περὶ ὧν συνεφώνησεν ἐκεῖνος μετὰ τοῦ στρατηγοῦ... Τὰς μυστικὰς λέ-

ξεις; 'Αλλά δὲν τὰς εἰξεύρω... 'Ο Σατανᾶς ἀπέθανε χωρὶς νὰ φανερώσῃ τίποτε, χωρὶς κὰν νὰ τὰς γράψῃ... Αἶ, δὲν πειράζει! Οἱ ἐκ πλαγίου οὗτοι συγγενεῖς τῆς Βαρώνης θὰ ἔλθωσιν εἰς λαγαριασμὸν διὰ μόνου τοῦ φόβου τῶν 'Απομνημονευμάτων τούτων.

—

ΣΚΗΝΗ ΙΕ'.

ΡΟΒΙΝΟΣ, ΜΑΡΙΑ, ΒΑΡΩΝΗ

(εἰσέρχονται δροματοί ή δὲ βαρώνη πνιγομένη ὑπὸ λύπης ἀναγκάζεται ἄμα εἰσελθοῦσα νὰ καυτὴ ταῦτας δὲ ἀκολουθεῖται κυρία Ζιρώ.)

—

ΒΑΡΩΝΗ (μετ' ἀπελπισίας)

'Εκάησαν!.. ἐκάησαν!..

ΡΟΒΙΝΟΣ

Τί! Κυρία, τὰ χαρτία τὰ ὅποια σᾶς εἶχον ἐμπιστευθῆ...

ΒΑΡΩΝΗ

Μόλις εἶχον ἀρχίσει νὰ τ' ἀναγινώσκω καὶ δὲν εἰξεύρω πῶς χωρὶς νὰ ἐνυήσω εἰσῆλθεν ὁ 'Ιππούτης· ἀμέσως δέ...

ΡΟΒΙΝΟΣ

'Τψιστε Θεέ!

ΜΑΡΙΑ

'Η φλὸξ τὰ πάντα κατέφαγε..

ΡΟΒΙΝΟΣ

'Ατιμία!

(Η βαρώνη διεπειλεῖ καθημένη καὶ
όλως καταρρέει στηνέτο.)

ΚΥΡΙΑ ΖΙΡΩ

Θάρρος, θάρρος, καλή μου κυρία!..

ΜΑΡΙΑ

'Ω! μῆτερ, ἐν μόνον πλέον ὑπολείπεται, ν' ἀναχωρήσωμεν..

ΡΟΒΙΝΟΣ (παρατηρῶν τὰ φύλλα)

Ν' ἀναχωρήσητε!.. δχτι ἀκόμη... μ' ἀπέμεινε τελευταῖα τις ἐλπῖς. Κυρία Ζιρώ!

(τῇ ὥμιλετ σιγῇ.)

ΚΥΡΙΑ ΖΙΡΩ

'Ειν' ἐκεῖ κάτω... περιφέρεται πέριξ τοῦ φρουρίου.

ΡΟΒΙΝΟΣ

'Τπαγε!

ΚΥΡΙΑ ΖΙΡΩ

Μάλιστα μάλιστα, κύριε 'Ροβίνε...
(εἰσερχεται)

ΜΑΡΙΑ (πρὸς τὴν μητέρα της)

Τί θέλει νὰ κάμη;

ΡΟΒΙΝΟΣ

Δεσποσύνη Μαρία, η ἀδιακριστασας
ἐκείνη, δι' ήν πρὸς ὀλίγους ἐμέμφεσθε τὸν
ἔαυτόν σας, ητο ἵσως θεία φώτισις!

ΒΑΡΩΝΗ (ἐγειρομένη)

Πῶς;

ΡΟΒΙΝΟΣ (παρατηρῶν τὰ φύλλα.)

Ναὶ, εἰνε πρόδηλον ὑπάρχει μυστήριον, γνωστὸν εἰς ἐκείνον μόνου τὸν ἄνθρωπον... Εἰπέτε μοι, Κυρία... κατὰ τὰς πληροφορίας, ἂς ἔλαβον, ὁ σύζυγός σας κατέλιπε τὴν Γερμανίαν πρὸ τεσσάρων ἔτων;

ΒΑΡΩΝΗ

Διέτριψεν εἰκοσιτέσσαρας ὥρας ἐν τῷ
ἐπαύλει ταῦτη καὶ ἔπειτα ἀνεχώρησεν
εἰς Παρισίους.

ΜΑΡΙΑ

Καὶ ἐκεῖ ἐμέλλομεν νὰ τὸν εὕρωμεν.
ἄλλ' οἵμοι!.. δτε ἐφθάσαμεν...

ΡΟΒΙΝΟΣ

Μάλιστα εἰξεύρω... θάνατος αἰφνίδιος, ὅστις ουδὲ καιρὸν κἀν τῷ ἔδωκε
νὰ κάμη διαθήκην... οὐδὲ νὰ σᾶς γράψῃ... 'Αλλ' η βραχεῖα διατριβή του ἐν
τῷ ἐπαύλει εἶχε σκοπὸν, μυστήριον τι,
οὐ τινος τὰ ἵχνη εὑρίσκω εἰς τὰ χαρτία
ταῦτα.. Ποῖον δὲ εἴνε τὸ μυστήριον
τοῦτο... Εἰς ἔνα μόνον ἄνθρωπον τὸ
ἐνεπιστεύθη ὁ βαρώνος... καὶ ίδού ὁ
ἄνθρωπος.

(δεικνύει τὸν Γωτιέρον εἰσερχόμενον.)

ΣΚΗΝΗ ΙΣΤ'.

ΡΟΒΙΝΟΣ, ΒΑΡΩΝΗ, ΜΑΡΙΑ καὶ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΩΤΙΕΡΟΣ

—
ΜΑΡΙΑ

‘Ο βλάξ;

ΡΟΒΙΝΟΣ

‘Ο βλάξ... ἀλλ’ ὅμως τιμὴ, δνομα,
περιουσία ἔξαρτωνται ἐξ αὐτοῦ, ἐκ τῶν
λόγων τοὺς ὄποιοις θὰ θελήσῃ νὰ εἴπῃ..
Εἰνε, ἀληθῶς, ἀμυδρὰ ἐλπίς. ‘Εν τού-
τοις ἀς δοκιμάσωμεν... (πρὸς τὸν Γωτιέ-
ρον.) Φίλε μου, ἐγὼ σὲ προσεκάλεσα...
Εἰξεύρεις τίς εἴμαι;

ΓΩΤΙΕΡΟΣ

‘Οχι.

ΡΟΒΙΝΟΣ

Εἴμαι ὁ Ροβίνος, φίλος οἰκιακὸς, ὁ
ἐπίτροπος καὶ ὁ ἔμπιστος τῆς κυρίας
βαρώνης Ρογκερόλ... (Ο Γωτιέρος παρα-
τηρεῖ τὴν βαρώνην, ήτοι τῷ νεύει καταφυτικῷ.)
Σὺ δὲ εἶσαι ὁ Ιωάννης Γωτιέρος, ὁ ξυ-
λουργός.

ΓΩΤΙΕΡΟΣ

Ναι.

ΡΟΒΙΝΟΣ

‘Ανθρωπος τίμιος.

ΓΩΤΙΕΡΟΣ

Ναι.

ΡΟΒΙΝΟΣ

‘Εχεις μεγάλην οἰκογένειαν.

ΓΩΤΙΕΡΟΣ

Ναι.

ΡΟΒΙΝΟΣ

Καὶ τὴν τρέφεις διὰ τῆς ἐργασίας σου.

ΓΩΤΙΕΡΟΣ

Ναι.

ΡΟΒΙΝΟΣ

Δὲν τὸν ἐλησμόνησες τὸν παλαιόν
σου κύριον, τὸν μακαρίτην βαρῶνα Ρογ-
κερόλ;

ΓΩΤΙΕΡΟΣ (ζωηρᾶς)

‘Οχι.

ΡΟΒΙΝΟΣ

Τὸν εἶχεν γνωρίσει μικρὸν παιδίον,
πρὶν ἀναχωρήσῃ εἰς τὸ στράτευμα καὶ
ἥσο εἰς αὐτὸν ὅλος ἀφωσιωμένος.

ΓΩΤΙΕΡΟΣ

Ναι.

ΡΟΒΙΝΟΣ

‘Εκτοτε ὅμως τὸν εἶδες πρὸ τεσσάρων
ἔτῶν. Ἡλθεν καὶ διέτριψεν ἐντὸς τῆς
ἐπαύλεως μίαν νύκτα.

ΓΩΤΙΕΡΟΣ

Ναι.

ΡΟΒΙΝΟΣ

Σοὶ ἐνεπιστεύθη σπουδαῖον τι μυ-
στικόν;

ΓΩΤΙΕΡΟΣ (παρατηρῶν αὐτὸν)

Ναι.

ΡΟΒΙΝΟΣ

Χρήματα νομίζω... χαρτία; (Κατ’
ιδίαν παρατηρῶν τὸν Γωτιέρον μένοντα ἀκίνη-
τον.) δὲν ἀποκρίνεται!... (δυνατά.) ‘Επι
τέλους λέγε, σ’ ἔδωκε παρακαταθήκην
τινὰ νὰ τὴν φυλάξῃς;

ΓΩΤΙΕΡΟΣ.

‘Οχι.

ΡΟΒΙΝΟΣ

Νὰ τὴν παραδώσῃς εἰς τινα;

ΓΩΤΙΕΡΟΣ

‘Οχι.

ΡΟΒΙΝΟΣ (κατ’ ιδίαν)

Ξυλουργός... (δυνατά.) Νὰ τὴν κρύψῃς;

ΓΩΤΙΕΡΟΣ (ζωηρᾶς)

Ναι.

ΡΟΒΙΝΟΣ

Εἰς τὸν τοῖχον;

ΓΩΤΙΕΡΟΣ

Ναι.

ΡΟΒΙΝΟΣ

‘Εντὸς ὑπογείου;

ΓΩΤΙΕΡΟΣ

(καταβούσας τὸν δρυμόν τοῦ)

‘Οχι.

ΡΟΒΙΝΟΣ

‘Εντὸς σκευοθήκης;

ΓΩΤΙΕΡΟΣ

‘Οχι.

ΡΟΒΙΝΟΣ (τεταρτηγμένος)

‘Ας ίδωμεν... ‘Ο στρατηγὸς σ’ εἶπε.
Γωτιέρε ἔπαρε τὰ ἐργαλεῖα σου· σὺ δὲ

έπήρες τὸ σφυρίον σου καὶ λάσπην· καὶ ὁ στρατηγὸς σὲ ὠδήγησεν... εἰς τὸ μέρος τῆς ἐπαύλεως; τοῦτο δὲν τὸ καλοενθυμοῦμαι... ἔλα βοήθει με νὰ τὸ ἐνθυμηθῶ...

ΓΩΤΙΕΡΟΣ

'Οχι.

ROBINOS (ἀνυπομονῶν)

'Εγὼ εἰξεύρω καλὰ ὅτι ὁ στρατηγὸς σὲ παρήγγειλε νὰ μὴ μαρτυρήσῃς τὸ μυστικὸν εἰς κανένα ἄλλον ἐκτὸς μόνον εἰς ἑκεῖνον ὅστις ἥθελεν εἰπεῖ τρεῖς λέξεις τὰς ὁποὶς ἐσυμφωνήσατε ὁ στρατηγὸς καὶ σύ.

ΓΩΤΙΕΡΟΣ (μετ' ἐκπλήξεως)

Ναι.

ROBINOS

Τὰς τρεῖς αὐτὰς λέξεις, ἔγὼ τὰς εἴξευρα... ἀλλὰ τὰς ἐλησμόνησα... Ὁ στρατηγὸς τὰς εἶχεν εἰπεῖ εἰς ἐμέ· νὰ σοῦ τοὺς εἴπω... ἀλλ' ἑκεῖνος δὲν εἶνε τώρα ἀποθαμμένος.

ΓΩΤΙΕΡΟΣ

(μεθ' ὑπερβολικῆς ολιγίως.)

Ναι.

ROBINOS

"Ο τι εἶχεν ἑκεῖνος δὲν εἶνε τώρα τῆς χήρας του καὶ τῆς κόρης του;

ΓΩΤΙΕΡΟΣ

Ναι.

ROBINOS

Καὶ ὁ κρυμμένος θησαυρός;.. δὲν πρέπει νὰ τὸν φανερώσῃς εἰς αὐτάς;.. 'Ιδέ τας πῶς σὲ παρακαλοῦν!..

ΒΑΡΩΝΗ καὶ MARIA

Ναι, Γωτιέρε μου, ναι!..

ΓΩΤΙΕΡΟΣ

(παρατηρήσας τὴν Βαρώνην καὶ τὴν Μαρίαν.)

'Οχι.

(στρέψας τὴν κεφαλήν του κλαίει.)

ROBINOS

"Ω!... πόσον σκληρὸν εἶνε ἐνίστε ἡ τιμιότης ὅταν λείπῃ τὸ λογικόν! (ἀπομακρύνεται ἀπηλπισμένος· μετὰ μικρὸν δύος ἀναλαριδάνων θύρρος ἀργοῖς πάλιν τὴν ἔφοδον.) 'Αλλ' ἀφοῦ οὐδεὶς πλέον ὑπάρχει ἵνα εἴπῃ

τὰς τρεῖς ἑκείνας λέξεις, θὰ μείνῃ λοιπὸν αἰωνίως κεκρυμμένη ἡ παρακαταθήκη ἑκείνη; (ὁ Γωτιέρος ποιεῖ σχῆμα καταψατικόν.) "Ωστε θ' ἀφήσῃς τὰς καλάς σου κυρίας ν' ἀναχωρήσωσι, πτωχαὶ τεθλιμέναι καὶ ἔξηντελισμέναι, ἐν φ σὲ σὺ ἥδυνασο νὰ ταῖς ἀποδώσῃς τὴν τιμὴν τὴν κοινωνικήν των τάξιν καὶ τὴν περιουσίαν;

ΓΩΤΙΕΡΟΣ (κλαίων.)

Ναι.

ROBINOS

"Ω! μάτην λέγεις ὅχι... ὅχι!.. 'Ημεῖς δύος θὰ κάμωμεν καταμήνυσιν καὶ τὸ δικαστήριον θὰ σὲ βιάση νὰ ὀμιλήσῃς.

ΓΩΤΙΕΡΟΣ

'Οχι.

ROBINOS

Λοιπὸν τίποτε δὲν φοβεῖσαι;

ΓΩΤΙΕΡΟΣ

'Οχι.

ROBINOS

Οὐδὲν σὲ συγκινεῖ;

ΓΩΤΙΕΡΟΣ

'Οχι.

(ἱππογενεῖς.)

ROBINOS

Πρέπει νὰ παραιτήσωμεν καὶ αὐτὴν τὴν ἐλπίδα... (Πρὸς τὴν Βαρώνην.) Τώρα πλέον, Κυρία, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν δτι τὸ πᾶν ἀπώλετο!..

(Δειπνήνεις ἔθραν τινὰ καὶ κάθηται ἀπηλπισμένης πρὸς ἀριστεράν.)

—

ΣΚΗΝΗ ΙΖ'.

Οἱ αὐτοὶ καὶ ΚΟΜΗΣΣΑ

—

ΚΟΜΗΣΣΑ

Κυρία Βαρώνη, κύριε 'Ροβίνε, μὴ μὲ θεωρῆτε ὡς συνένοχον τῆς μυσταρᾶς προδοσίας, ἡς εἰσθε θῦμα... 'Ιδού η παρατηρήσις μου ἀπὸ τοῦ μεριδίου τῆς κληρονομίας ὅπερ ὁ νόμος μοὶ παρεχώρησε.

—

ΣΚΗΝΗ ΙΙ'.

Οἱ αὐτοὶ, ΡΑΠΙΝΙΕΡ, ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

ΡΑΠΙΝΙΕΡ (εἰπερχόμενος.)

Ίδοιν ἥλθομεν! Ίδοιν ἥλθομεν! .. διότι
βιαζόμεθα νὰ τελειώσῃ αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις.

ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ (τῇ Βαρδώνῃ.)

Κυρία, οἱ συγγενεῖς ἐκείνου, δὺ ύμεῖς
ἀποκαλεῖτε σύζυγόν σας, δὲν ἥθέλησαν
νὰ σᾶς ἀφήσωσι εἰς τὴν ἀνάγκην καὶ
τὴν ἔνδειαν· λάβετε λοιπὸν τὴν ἐνυπό-
γραφον ταῦτην ἰδιωτικὴν ὄμολογιαν,
διὸ ἡς σᾶς ἀσφαλίζεται ἵστοριος πρόσο-
δος 6,000 λιρῶν.

ΒΑΡΩΝΗ

(πορευομένη πρὸς τὸν Μαρκήσιον.)

Κύριε τὴν δωρεάν σας ταύτην ἦν ἐξ
οἰκτοῦ κινούμενος μοὶ προσφέρετε, δὲν
τὴν δέχομαι. Η δικαιοσύνη ἡδυνήθη νὰ
μὲ ἀφανίσῃ· οὐδεὶς ὅμως ἔχει τὸ δικαίω-
μα καὶ τὴν δύναμιν νὰ ἐξευτελίσῃ τὴν
Βαρώνην 'Ρογκερόλ! ..

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

'Αλλ' ύμεῖς ποτὲ δὲν ἥσθε Βαρώνη
'Ρογκερόλ.

ΡΟΒΙΝΟΣ

"Αθλιε! .. καὶ ὅμως σὺ τὸ εἶξευρες! ..

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Τί ἀγαπᾶτε; (στρεψόμενος.) "Α! ἀ! εἰ-
σθε ύμεῖς, κύριε 'Ροθῖνε; ἐδῶ ἀκόμη; ...

ΡΟΒΙΝΟΣ

Η παρουσία μας σᾶς ἐνοχλεῖ, Ιπ-
πότα;

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

'Εμέ; παντάπασι! τί μὲ πειράζει;
'Εξεπλάγην ὅμως βλέπων ύμᾶς ἔχον-
τας εἰσέτε τὴν ἀλαζούνειαν τὴν προτέ-
ραν, ἥτις τώρα δὲν ἔχει τὸν τόπον της.
Αἴ, αἴ, φίλτατέ μου, η φάσις τῶν πραγ-
μάτων ἥλλαξεν ὄλιγον, καὶ τὰ περι-
βόητα 'Απομνημονεύματα τοῦ
Διαβόλου ἐπεστρεψαν πάλιν εἰς τὸν
Ἄδην... Κρῆμα ὅμως... δὲν θὰ δύ-
νασθε πλέον νὰ μᾶς λέγετε τὰ ώραια

ἐκεῖνα παραμύθια τὰ ὅποια τόσον καλὰ
ἐκαταφέρνατε! ..

ΡΟΒΙΝΟΣ

"Οχι, ἀλλ' ἀφίνων κατὰ μέρος πᾶν
φανταστικὸν καὶ πᾶσαν γοητείαν... θὰ
ὑπάγω ἥδη νὰ κρούσω τοῦ δικαστηρίου
τὴν θύραν ...

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ

Πῶς;

ΡΟΒΙΝΟΣ

Τὸ πᾶν θὰ κάμω ἄνω κάτω... ως
μέσον θὰ μεταχειρισθῶ τὴν ἀγάπην τοῦ
τόπου, πρὸς τὴν εὐγενῆ ταύτην οἰκογέ-
νειαν... τὴν ἀφοσίωσιν πάντων ὅσοι
τὴν ἐπλησίασαν.. 'Επὶ τέλους δὲ θὰ
δεῖξω τὸ τελευταῖον τοῦτο φύλλον, τὸ
ώς ἐκ θαύματος ἀποσπασθὲν ἀπὸ τῶν
'Απομνημονεύματων τοῦ Διά-
βόλου.. "Ω, μὴ τρέμετε ἀκόμη, Κύ-
ριοι μου, εἶνε πολὺ ἐνωρίς. Τὸ φύλλον
τοῦτο οὐδὲν ὑποδεικνύει... οὐδὲν καθ'
ύμῶν λέγει, ἀλλὰ θὰ ἐπιμαρτυρήσῃ
τὴν πραγματικότητα τῶν 'Απομνημο-
νευμάτων τούτων... Καὶ θὰ μὲ πιστεύ-
σητε, ὅταν σᾶς εἴπω ὅτι περιεῖχον τὴν
Ιστορίαν τοῦ Βίου σας, καὶ τὴν ἀπόδει-
ξιν τῶν ἐγκλημάτων σας... "Οτι αἱ
ἀποδείξεις αὗται συνήχθησαν ὑπὸ τινος
γέροντος θέλοντος νὰ καταχρασθῆ ἀν-
τῶν, ἵνα ἐπιτύχῃ εὐθηνὰ τὴν κληρονο-
μίαν, ἦν ύμεῖς ἥδη τόσον ἀδίκως ἐπι-
θυμεῖτε... Θὰ ὄμολογήσω ταῦτα πάντα,
καὶ πάντες θὰ πιστεύσωσι, διότι θὰ
ὑπάρχει πεποίθησις ἐν τοῖς λόγοις μου
... Θὰ μὲ πιστεύσωσιν ὅταν εἴπω ὅτι
τὰ φοβερὰ ἐκεῖνα 'Απομνημονεύματα τὰ
συνέταξέ τις ὅστις σᾶς εἶξευρε πολὺ¹
καλά... ὁ συμβολαιογράφος σας (μετὰ
πολλῆς περιμόνησεως.) Μαρσιλιάκ, ὁ ἐντι-
μος ἄνθρωπος! ..

ΓΩΤΙΕΡΟΣ

(εμφανισθεὶς; ὅτε ὁ 'Ροθῖνος ἐξέφερε τὴν
τελευταῖαν φράσιν του)

Ναι, ναι, ίδοιν... τὰ εἴπετε τὸ δυομά
... τὰς τρεῖς λέξεις..

ΠΑΝΤΕΣ

"Ω Θεέ μου!

(γενικὴ ἔκπληξη)

ΡΟΒΙΝΟΣ

(Νεύων πρὸς πάντας νὰ σιωπήσωσι)

"Αφετέ τον... αφετέ τον νὰ ὀμιλήσῃ...
Γωτιέρε, αἱ λέξεις τὰς ὅποιας εἰπουν:
Μαρσιλιάκ ὁ ἔντιμος ἄνθρωπος..."

ΓΩΤΙΕΡΟΣ

Ναι! αὐταὶ εἶνε... ὁ στρατηγὸς σᾶς
ἀποστέλλει... Τώρα δύναμαι νὰ ὀμιλήσω... ὁ κύριός μου, ὅστις εἶνε ἡδη
ἐκεῖ ἐπάνω, μαὶ δίδει τὴν ἀδειαν!..

(γονυπετεῖ.)

ΡΟΒΙΝΟΣ

"Ἄξιόλογα! φίλε μου... Καὶ ἡδη ἡ
παρακαταθήκη ἐκείνη, ὁ θησαυρὸς ἐκεῖ-
νος, δὺ σοὶ ἔζήτουν πρὸ ὀλίγου;..."

ΓΩΤΙΕΡΟΣ

Ἐίνε ἰδικός σας, Κύριε "Ροβίνε...
ἰδικός σας... εἰς ὑμᾶς ἀνήκει... εἴπετε
τὰς λέξεις ὑμεῖς... Κυρία Ζιρώ, ἐν
σφυρίου, ἐν σφυρίου (ἢ Ζιρώ ξείργεται.) "Α,
τοῦτο μὲν ἐβασάνιζε, σᾶς βεβαιῶ,.. ὅτε
ἔβλεπον τὴν δυστυχῆ ταύτην γυναικά
καὶ τὴν δυστυχῆ ταύτην κόρην... Συγ-
γνώμην! συγγνώμην!... ἀλλ' εἶχα ὀμό-
σει· βλέπετε, ἐπρεπε αὐτὸν νὰ μείνῃ
ἐκεῖ... "Εφοβήθην μὴ μὲ κλέψουν τὸ
μυστικόν μου, καὶ εἴπα εἰς τὸν ἑαυτόν
μου· Γωτιέρε δὲν θὰ ἐκστομίσῃς πλέον
λέξειν μόνον Ναι καὶ "Οχι θὰ λέγης
καὶ μὲ ὀνόμαζον Βλάκα... κτῆνος..
"Αχ! ἐγὼ ὅμως ἥθελον νὰ μείνω τίμιος
ἄνθρωπος! "Αλλὰ ποῦ εἴν' αὐτὸν σφυ-
ρίου; "Α! (ἢ κυρία Ζιρώ τῷ δίδει.) Εἰς ἔργον!.

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Καλέ! τί σημαίνουσιν ὅλ' αὐτά;

ΡΟΒΙΝΟΣ

Τώρα ἀμέσως βλέπετε, κύριε "Ιππό-
τα!.. ("Ο Γωτιέρος πληταίσας εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ
τοίχου θυρέον, κτυπᾷ διὰ τοῦ σφυρίου του.)

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Τι; τι; νὰ βλάψῃ τὴν ἔπαιδιν μας;
δὲν τὸ ἀνέχομαι..

ΡΟΒΙΝΟΣ

"Αφετε τὸν ἄνθρωπον νὰ κάμη τὸ ἔρ-
γον του..."

ΓΩΤΙΕΡΟΣ

(ὑψών τὸ σφυρίον του κατὰ τὸν "Ραπινιέρ")
"Οπίσω!..

(Καὶ πάλιν κτυπᾷ ὁ θυρεός θραύεται καὶ ἀμέ-
σως φύγεται κινήσιόν τι ἐντὸς τοῦ τοίχου. "Ο
Γωτιέρος ἔβαγε εἴς αὐτοῦ κύλινδρόν τινα περγα-
μηνή.)

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Θησαυρός! γράμματα τραπεζικά!..
Ἐίνε τῶν κληρονόμων!.. είνε ἴδικά μας!..

ΓΩΤΙΕΡΟΣ

"Οχι! Είνε ἐκείνου, ὅστις εἶπε τὰς
τρεῖς λέξεις· τοῦτο μόνον ξεύρω ἐγώ..
(Παραδίδει τὰ γράμματα τῷ Ραπινιέρ.) Καὶ τώρα,
ὅτε ἔξετέλεσα τὴν ἐντολήν;.. θὰ ὑπά-
γω νὰ εῦρω τὴν γυναικά μου καὶ τὰ
δυστυχῆ μου τέκνα· τέσσαρα ὀλόκληρα
ἔτη ἔχω νὰ τοὺς ὀμιλήσω· δέν... ἄχ!
ἄχ! τίποτε, τίποτε... ἡ συγκίνησις ...

(κλανεῖται απεύδουσι περὶ αὐτόν.)

ΡΟΒΙΝΟΣ (παρατηρῶν τὰ γράμματα.)

"Ιππότα "Ραπινιέρ.. καὶ ὑμεῖς Μαρ-
κήσιε, δὲν ἀνήκουστι ταῦτα εἰς τὴν κλη-
ρονομίαν ἢν μὴ δικαιοσύνη κατὰ λάθος,
παρεχώρησεν εἰς ὑμᾶς· δὲν είνε χρή-
ματα, δὲν είνε τίτλοι πρὸς ἀπόκτησιν
πλούτου· είνε τὰ καλλιτερον..."

ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Τί λοιπὸν είνε, Κύριε;

ΡΟΒΙΝΟΣ

Ἐίνε τὸ πιστοποιητικὸν τοῦ γάμου τοῦ
στρατηγοῦ!..."

ΒΑΡΩΝΗ

Ἐίνε δυνατόν;...

ΡΟΒΙΝΟΣ

Κυρία Βαρώνη, λάβετε τὸ πολύτιμον
τοῦτο ἔγγραφον, ὅπερ σᾶς ἐπαναφέρει
τὴν κοινωνικήν σας τάξιν καὶ τὸν πλού-
τόν σας. (Πρὸς τὸν "Ραπινιέρ.") Είνε τρόπου
τινὰ δεύτερου ἀντίτυπου τῶν "Απομνη-
μονευμάτων τοῦ Διαβόλου καὶ τοῦ
τοῦ δά, "Ιππότα, δὲν θὰ τὸ καύσητε. Τέσ-
σαρα τὰ μάτια σου, Γωτιέρε.

ΓΩΤΙΕΡΟΣ

Ναι.

(Πτυχίνει πλησίον τοῦ "Ιππότου.")

ΡΑΠΙΝΙΕΡ (ὑψῶν τὴν γειτονίαν.)

Νὰ σου δώσω μίαν.....;

ΓΩΤΙΕΡΟΣ

(μετὰ κωμικῆς φαιδρότητος.)

"Οχι!..

ΡΟΒΙΝΟΣ

Καὶ ἡδη, Κύριοι, δύναμαι νὰ σᾶς εἴπω τίς εἶμαι. Ἐκλαβόντες με ως τὸν διάβολον δὲν ήσθε πολὺ μακρὰν τῆς ἀληθείας, διότι εἶμαι πτωχός τις διαβολοῦπογραμματεὺς συμβολαιογραφείου...

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Τοῦ συμβολαιογραφείου τοῦ Μαρσιλιάκ;

ΡΟΒΙΝΟΣ

Τὸ εύρήκατε. Τοῦ Μαρσιλιάκ, δὺ τινὲς τῶν ὑπ' αὐτοῦ φενακισθέντων εἶχον ἐπονυμάσει ἐν τῇ ἀπλοῖκότητί των ἔντιμον ἄνθρωπον... Οὗτος δὲ ὁ Μαρσιλιάκ πλησίαζε τὸν Ῥεπινιέρο ἥτον ὁ ἐπίτροπος ὅστις παρέλαβε τὴν δήλωσιν τῆς τελευταῖς θελήσεως τοῦ ἀποθυήσκοντος φίλου σας! περὶ οὐδὲν ἄλλοτε ὠμιλήσαμεν.

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Τὸν γεροκακοῦργον!...

ΡΟΒΙΝΟΣ (τῷ Μαρκησίῳ.)

Εἶχετε τὴν ἀπρονοησταν νὰ τῷ ἀναθέσητε τὴν ὑπόθεσιν ἐκείνην τοῦ πρώσου στρατηγοῦ, ὅστις συνῆψε μεθ' ὑμῶν... μ' ἐννοεῖτε... καὶ ὅστις ἐλθὼν ἀπέθανεν εἰς Παρισίους τῷ 1814.

ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Τί τύχη!...

ΡΟΒΙΝΟΣ (πῷ κοιτάσσῃ.)

Ο Μαρσιλιάκ, Κυρία, εἰς δὺ εἴχετε ἀναθέσει νὰ χορηγῆ μιστικήν τινα χρηματικήν συνδρομήν εἰς...

ΚΟΜΗΣΣΑ

Κύριε... ἔλεος!...

ΡΟΒΙΝΟΣ

Μείνατε ἡσυχος, κυρία...

ΡΑΠΙΝΙΕΡ

Ἐμπρός! ἀναχωρῶ τὸ ἀπόγευμα εἰς Τολῶσαν.

ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ

Καὶ ἔγω εἰς Παρισίους. Ἐδῶ δὲν ἔχομεν πλέον νὰ κάμωμεν τίποτε.

ΡΟΒΙΝΟΣ

Ἀναχωρῶ μεθ' ὑμῶν... ἡ ἀποστολή

μου ἔξεπληρώθη. ἐὰν ὑπάρχῃ τι ἄξιον λόγου ἔξι ὅστιν κατώρθωσα δὲν θέλω νὰ τὸ ἀμαυρώσω ἀπαιτῶν ἀμοιβὴν πολὺ ὑπερτέραν ὅσης θ' ἀπήτει ἡ ἐπιφανεστάτη πρᾶξις.

ΜΑΡΙΑ

Τί λέγει;

(Ἡ ὄρχιστρα ἀρχίζει ἡρέμα τὸ μέλος τοῦ ἄσματος τοῦ κωδωνοῦ
"Ἄν τι τύχη τὸν Ροβίνον κτλ.).

ΡΟΒΙΝΟΣ (τῇ Βαρώνῃ.)

Λάβετε ὅπίσω τὸν λόγον δὺ μοὶ ἔδωκατε, Κυρία... καὶ συγχωρήσατέ μοι, ἀν ἐτόλμησα νὰ ποθήσω εὐτυχίαν, ἢς αἰσθάνομαι ἐμαυτὸν ἀνάξιον. Ἡ λάμψις τῆς κοινωνικῆς τάξεως σας καὶ τοῦ πλούτου σᾶς περιβάλλει ἡδη. Ἐγὼ δὲ εἶμαι πτωχός, ταπεινὸς καὶ ἀναχωρῶ.

ΒΑΡΩΝΗ

Τί! Κύριε, θέλετε ν' ἀποφύγητε τὴν ἔκφρασιν τῆς εὐγνωμοσύνης ὑμῶν;

ΡΟΒΙΝΟΣ (τῇ Μαρίᾳ.)

"Ενα τόπον ἐν τῇ μυήμη σας... ἰδοὺ ἡ μόνη δι' ἐμὲ ἀμοιβή! Χαιρετε...

(Κατὰ τὸν προηγούμενον διάλογον τοῦ Ροβίνου καὶ τῆς Μαρίας, ἡ Μαρία πλησίαζε μετὰ δειλίας τὸν κωδωναν· ἡδη δὲ καὶ ἡ ὄρχιστρα φύγει εἰς τὸν ἐπιφύλον τοῦ ἄσματος.)

ΜΑΡΙΑ

(Ἄδουτα ἡρέμα τὸν ἐπωδόν.)

"Ηδη ὑπά τῇ γειρός μου
καὶ ὁ κωδων ἀς κρουεθῆ,
καὶ ὁ μέλλων σύζυγός μου,
ἀς ἐμφανισθῆ
ἀς ἐμφανισθῆ..."

(Ο κωδων ἀντηχεῖ· εὐθὺς δὲ ὁ Ροβίνος, ὁ πλησίον τῆς θύρας, ἐπιστρέφει· ζωηρῶς καὶ πλιντεῖ εἰς τοὺς πόδας τῆς Βαρώνης ἀντφωνῶν.)

ΡΟΒΙΝΟΣ

"Α! Κυρία!... ἀ! μῆτέρ μου!...

ΒΑΡΩΝΗ

"Α! Ροβίνε... σεμνύνομαι ἀποκαλούσα ὑμᾶς νίόν μου!"

ΤΕΛΟΣ